

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Præfatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

**EXEGESIS IN PASSIONEM
DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI,
IV XTA QVATVOR EVANGELISTARVM**

NARRATIONEM, SENSVM ORTHODOXO-

*rum Parum luculenter referens: atq; ad compassionem gra-
tiarum actionem, & imitationem quemque vehe-
menter extimulans.*

P R A E F A T I O.

*Dedit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatu-
m est, & ipse peccata multorum tulit, & pro trans-
gressoribus rogavit. Isaia LIII.*

Harissimi filii, licet passionem Domini nostri Iesu Christi quotidie dignum sit cogitare, tamen hodie maximè cum omnium deuotione tenemur rememorari, compati Christo, & gratias agere: quando vniuersalis Ecclesia tristitiam & compas-
sionem repræsentans, eius memoriam agit in omnibus quæ-
git, scilicet in Missa, in canitu, in pulsu, in signis, alijsque ritibus & cere-
monijs. Omnia etenim membra corporis, languente capite, dolent. Et nos, si membra Christi sumus, non possumus non dolere ipso dolente, non possumus non compati, ipso paciente: maximè cum non pro se, sed pro nobis, id est, pro liberatione & salute nostra patitur, quicquid patitur. Si ergo ei non compatimur, signum est, quia membra eius non sumus, nec dei-
ritu eius vegetamur. Sol & luna hodie obscurantur, terra tremit, per-
scinduntur, & etiam creatura suo creatori compatitur irrationalis: & ho-
mo (pro quo creator patitur) rationalis, non compatitur? Cogitet vni-
quisque, si ego fecisset malum, propter quod Pater meus, vel mater mea
occisa esset, nonne pro morte eius merito dolerem? Et si non dolerem,
nonne & similiter morte dignus essem? Verum iam malum feci ego, pro-
pter quod non solum Pater meus, sed & Dens meus occisus est, quomodo er-
go non dolebo? Quapropter de hac die intelligitur, quod in Leuitico scri-
bitur: *Omnis anima qua afflita non fuerit die hac, peribit de populo meo. Non*
ergo est hodie licitum ridere, propter gloriam Christi. Quia qui hodiè non
compungitur circa passionem Christi, timendum est quod per totum an-
num non compungatur, id est, timendum est, quod non si de illorum num-
ero, qui redemptus sit passione Christi, hoc est, cui proficiat virtus pa-
ssionis Christi. Non tantum tamen hodie solum memores esse debemus
eorum, qua pro nobis passus est Dominus, sed quotidie. Quia dignum est
ut quotidie de illo cogitemus, cuius fructum quotidie percipimus. Talis
est passio Christi, qua nos in susceptione baptismatis, quando ad fidem in-
gredimur ab omni peccato nos purgat, Christo incorporat, contra tenta-
tiones

*Math. 27.
Matxi 15.*

Lxx. 17.

Passionis
Christi fia-
cias.

tiones robora; ad virtutes instruit, meritum conquirit, & in morte, id est, in exitu ab hoc mundo ad eternam felicitatem nos educit. Vnde & homo per meditationem Dominicæ passionis maiorem utilitatem consequitur, quam per aliqua alia exercitia corporalia in Dei acceptatione, teste Alberto Magno, qui in tractatu de missa dicit: Simplex recordatio vel meditatio passionis Christi, plus valer, quam si quis per annum ieunaret in pane & aqua qualibet sexta feria, vel disciplinaret se qualibet hebdomada per annum usque ad effusionem sanguinis, vel quotidie legeret unum Psalterium. Vnde hortatur Bonaventura: Si vis, inquit, homo de virtute in virtutem, de gratia in gratiam, de bono in melius proficere, quietie quanta potes deuotione, mediteris Domini passionem. Nil enim in anima ita operatur uniuersalem sanctificationem, sicut meditatio passionis Christi. De huiusmodi autem utilitatibus & dictis sanctorum persuadentibus ad meditandum possent multa dici, sed temporis angustia non admittit; quia restat nobis adhuc diu historiam Dominicæ eiusdem passionis recensere & declarare. Hoc tantum dicere expedire, quod et tria in thematis praescripti verbi insinuatur, quod in meditatione Dominicæ passionis tria querere debemus, sive triplicem finem intendere: scilicet ut ad compassionem nos excitemus, ut ad imitationem proouocemur & instruamur, & ut ad deuotionem & charitatem affectum nostrum inflammemus. Ut autem haec prosequi valeamus pro gratia imperanda dicamus ad honorem amarissima passionis Dominicæ, & tristissima dolorosissima que matris eius, unum Pater noster, & Ave Maria. Dedit in mortem, &c. ut supra dixi filij charissimi, quod utilissimum sit, passionem Dominicam quotidie meditari: hodie autem omnino necessarium, & quod in eius meditatione, tria debemus intendere ac querere: Primo, debemus meditando passionem Domini clicere compunctionem. Ad sentiendam autem compassionem erga Christum, & compunctionem deuotionem valent haec sequentia: Primo pensare amarissimum excellentissimumque dolorem passionis eius. Fuit autem dolor eius duplex, scilicet in corpore, & in mente: exterior & interior. Vterque commemoratur in praetegatis verbis: dedit in mortem animam suam: ad duplex, quam utique per multis passione peruenisse intelligitur. Ecce dolor corporalis, Et cum sceleratis reputatus est: in quo famæ ablationem, & ignominiam, & per consequens spiritualem dolorem, sicut in alijs multis sensu. Devtroyque dolore intelligitur, quod in Threnis in persona Christi dicitur. O vos omnes qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor si uero dolor meus, quasi dicat, non. Secundum omnes enim communiter doctores dolor Christi fuit maximus, super omnes dolores huius vitæ. Rationes sunt, primo, propter nobilitatem & teneritudinem complexionis eius. Secundum Ioannem Chrysostomum, Ea que sunt à Deo per miraculum preciosiora & meliora sunt his, qua sunt per naturam. Quia ergo Christus fuit miraculose formatus in utero virginis per Spiritus sancti virtutem, id est melioris fuit & delicioris complexionis, & sensu vivacioris præ hominibus totius mundi. Quanto autem aliquid nobilis, preciosius, tenetius, delicatus est, tanto facilius lreditur, tanto grauius & acrius affigitur,

Compas-
sionem per que-
dam adiuua-
ti.

Dolor Christi
ut fuerit

Thren. s.

Dolor Christi
ut fuerit

maximus.

Ioannes
Chrysosto-
mus.

VI

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

cum cruciatur: Sicut differentia ista patet in rustico laboribus attrito, & nobili in homine & bestia: in oculo & calcaneo. Cum autem nemo in æqualitate teneritudinis, & nobilitatis, & perceptibilitatis possit Christo æquari (quia tenerior fuit in calcaneo, quam tu in oculo, & clavis magis affixus Christum, quam ignis Laurentium) Idè nullus etiam dolor ei comparari potest. Secundo, propter satisfactionem peccatorum totius humani generis. Quia non pro vno peccato, nec pro vno homine, sed pro totis mundi peccatis satisfacere voluit, & satisfecit: non secundum quod sufficiat secundum dignitatem suæ personæ, quia, vt sic, vna gutta fusa sanguinis sufficeret. Secundum ergo quod congruebat & requirebatur, felice secundum demerita hominum, per viam iustitiae voluit pro nobis sacrificando nos liberare, & non per potentiam, ponderando omnia peccatoria tuis mundi, & passionis suæ dolorem quasi in statu. Vnde dixit Elia: *Posuit, scilicet Deus Pater iniquitates omnium nostrum super eum.* Satisfactione pro omnibus, & omnium nostrum peccatis, pro omnium miseriis, pro omnium penitentia, & tristitia, & dolore, quæ homo debuit habere prout ulatu huius miseriae. Tertio, dolor maximus fuit, quia multa accidentia habuit valde dolorem suum grauantia. Primo, acerbissimus fuit propriæ generalitatem, quia in omnibus membris doluit. Secundo, quia sine culpa, scilicet propria, sed aliena. Idcirco, quia tu causa fuisti omnis passionis eius, merito dolere debes. Tertio, quia in vilissimo loco. Quarto, in seletororum confortio. Quinto, in festino tempore. Sexto, coram populi multitudine. Septimo, turpissima mortis condizione. Octavo, quia omnes doles, & omnes penas vniuersaliter & singillatim sensit. Nos si plura habemus vulnera, hoc quod acrius nos molestat obliuisci facit ceterorum, vel non sentire, sicut magnus dolor dentium facit obliuisci doloris in pte. Christus autem distincte & experimentaliter nouit & apprehendit omnium membrorum dolores singulos: & idè maximum dolorem habuit immutabiliter, propter suæ persona maiestatem, quia scilicet Deus & homo. Et idè in omnibus quæ auditis de Christo, cogitate, quod non solum homo mitissimus, humillimus, pulcherrimus, gratiosus, piissimus, dulcissimus, & amantisimus, sed etiam Deus est reuerendus, metuendus, adorandus, omnipotens, creator, & iudex noster, qui saluabit aut damnabit nos. Causam autem interni doloris & tristitiae, infra dicam, quum opportunum fuerit.

Secundo, in passione Domini debemus videre, & attendere gestus, mortes, & virtutes Domini nostri Iesu Christi ad imitandum, quia quicquid in verbis dixit & fecit Christus, disciplina & morum perfectio fuit. Et idè quando auditis, aut cogitatibus, quod Christus dixit, aut fecit hoc, vel illud, inspiciatis, quomodo se habuit, exterior, & interior: quomodo stenchi militer parum loquens, cum disciplina, leniter & pie absque rancore, alaque inuidia, querus, & tranquillus corde, diligens omnes, cupiens omnibus benè, & faciens, atque compatiens. Idcirco in verbis allegatis supra ad excitandum in nobis imitandi studium dicitur, quod pro transfiguratis, hoc est, pro crucifixoribus oravit, dans nobis exemplum recte charitatis. Tertio, Dominicam passionem cogitando, debemus a secum nostrum ad devotionem & amorem erga Christum inflammare. Ad hoc

Esaie 53.

Dolorum
Christi maxi-
mum que-
sita auxerit.

Quoniam
medio Chris-
tus in omni-
bus suis ver-
bis & factis
nos docue-
rit.

Esaie 53.

hoc valet quod cogitemus, quod omnia quæ sustinuit, non propter se, sed finis culpa propria pro nobis, ad delenda, scilicet peccata nostra, ad acquirendam nobis merita, & gaudia cœlestis gloria, tolerauit. Vnde & Esaias de patientem. to dicit: *Ipsæ vulneratus est propter iniquitates nostras, atritus est propter sceleras nostras.* Et, *Disciplina pacis nostra super eum, & luore eius sanati sumus.* Vnde in the-

mate dicitur: Peccata multorum tulit, nos solum multorum, sed omnium:

Quia quantum in se est, pro omnibus satisfecit. Ad excitandū tamen maiorem charitatē, debet unusquisque Domini passionem cogitare, ac si pro se solo Dominus passus esset. Et reuera, quia & si non nisi unus fuisset peccator, qui redemptione indigueret, æque crucem pro eo, & mortem, sicut pro multis sustinueret. Aut si unus adhuc supereret, cui passio tolerata non sufficeret, Christus denuo rediret, & iterum semel, ut ante moreretur, ne salutis remedium cuipiam deesset. Nunc vero, quia secundum morem Ecclesiae congruit vobis prædicari passionem, distinxii totam passionem in articulos LXV. utrum facilius retineatis, quæ circa huiusmodi articulos sic distinctè dicuntur. Ad quemlibet etiam articulum aliquid morale, vel instructoriū, quod ex gestis Domini elicitor annexitur. Et licet summarie in tot articulos distinxerim Domini passionem, nihilominus tamen ut magis condescendam vobis, ordinabo & referam articulos singulos ad Horas canonicas, secundum quas gestæ sunt, ad aliquas paucas, ad aliquas plures, secundum quod circa unam horam plura euenerunt, quam circa aliam. Sicut ad primas Vesperas quatuor, ad Completorium septem, ad Matutinas XVIII. ad Primam quinque, & sic de alijs Horis. Antequam tamen procedatur ad distinctionem Horarum, præmittenda sunt quedam, quasi præambula, & introductoria in ipsam Domini passionem: Post quæ subiectuntur duo articuli, de quibus non constat, qua hora factum sit, quod circa illos geritur.

PRÆAMBULA PASSIONIS DOMINI nostrī Iesu Christi.

Prädicante Domino nostro Iesu Christo pœnitentiam, dum propter nimiam dulcedinem doctrinæ eius, & propter innocentem, benignam amabilemq; eius conuersationem, sed & obſtupendam miraculorum eius choruscationem, & variam beneficiorum exhibitionem fama eius undeque diuulgaretur, & populi vbiique relictis Pharisæis ad eum confuerent. Scriba, Pharisæi, & principes Iudaorum, quia erant inanis gloria, cupidi, inuidebat illi: & potissimum, quia hypocrysim & iniquam eorum simulationem Dominus arguebat, & contraria operibus eorum malis docebat. Idcirco cooperant ei vbiique derrahere, opera & verba eius mendacijs pervertere, ipsum blasphemare, perseguiri, questionibus tentare, prædicationem eius calidè obseruare, & ex omni parte quarere, si quid possent inuenire, vbi possent eum accusare, & tanquam iniustum diffamare & punire. Sed Dominus, qui eorum occultas machinationes, & versatas cogitationes notaverat, ita prudenter & innocenter in omnibus se habuit, quod ipsi amplius confundebantur, & omnis eorum subdola cogitatio frustabatur. Vnde ipsi in inuidia furebant contra ipsum: & tunc maxime, postquam Dominus

11 3 minus

VI
21